

پارازیت جان می گیرد؛ از خواب بیدار شوید!

امواجی که برای به تأخیر افتادن آگاهی، سلامتی مردم را هدف قرار داده‌اند و امواجی که دیر یا زود خودشان رفتنی هستند و اثراتشان ماندی، باید زودتر چاره شوند.

مهدی حاج محمود عطار : نمی‌دانم روی سخن در این مقال دقیقاً با کیست، اما به هر حال ممکن است افرادی باشند که بدانند قصه ارسال پارازیت‌ها توسط چه ارگان و نهاد و مسئولی خوانده می‌شود.

اینکه هر نظامی حق داشته باشد تا با تمامی ابزارهای موجود از خود محافظت کند، موضوع بحث ما نیست و چه بخواهیم و نه ، حاکمیت کار خودش را خواهد کرد، لیکن چنانچه پراکندن پارازیت‌ها برای عدم دسترسی مردم به شبکه‌های ماهواره‌ای باشد و غایت هدف آن هم عدم اطلاع مردم از اتفاقات اجتماعی - سیاسی و ملی و بین‌المللی باشد، عملاً مواجه با پلک شدن صورت مسئله‌ها خواهیم بود. چنانچه بجای ارسال این امواج مضر و مخرب - که به گفته مسئولین هواشناسی کشور، همین امواج باعث عدم پیش‌بینی توفان در پایتخت و کشته شدن انسان‌های بی‌گناه شده بود - هزینه‌های آن را صرف ساخت برنامه‌های مفید و نیز آموزش همگانی مردم برای مقابله‌های فرهنگی بهتر و همچنین افزایش سطح آگاهی‌های عمومی می‌کردیم، نظاممان مردمی‌تر و منسجم‌تر و حتی بیکاری کمتری نداشتیم؟

آیا بازتر بودن فضای سیاسی برای حاکمیت یک کشور عملاً، مردمی‌تر بودن و محبوبیت بیشتر را برای یک جامعه که اتفاقاً در قرن بیست و یک با انواع فتنه‌ها هم دست به گریبان است به ارمغان نمی‌آورد؟ آیا همه‌گیر شدن و دسترسی پیدا کردن مردم به شبکه‌های بعضاً معاند انقلاب سبب نمی‌شود که تأثیر حرف‌های آنها بر پیکره جامعه کمتر شود؟ آیا با منع انسان آزاد از فهمیدن و یادگیری می‌توان توقع شناختن بهتر و در عمل درست تصمیم گرفتن را از او توقع داشت؟

چنانچه رسانه‌ها بدون ترس از محدودیت‌های دست و پا گیر - علی‌المخصوص سازمان صداوسیما - با تهیه و نقد برنامه‌های آنطرف آبی، عملاً نودهای سیاسی برای دانشجویان و سایر اقبشار جامعه بوجود آورند و نسبت به تقویت قوه تشخیص و معیارهای انتخابی گام‌های مؤثری بردارند، آن هنگام است که کار فرهنگی انجام داده و از خواب راحتی که در پشت پارازیت‌ها به عمق آن فرو رفته‌اند، برخاسته‌اند و در این فضای فرهنگی است که اتفاقاً سره از ناسره قابل تشخیص‌تر خواهد شد.

یک کلاس آموزشی متکی به دانش و سواد معلم آن کلاس خواهد بود و همه بهتر می‌دانید که معلم ممکن است در کوتاه‌مدت با ابزارهایی که در اختیار دارد سرپوشی به کم‌سوادی و کم‌کاری خود در

کلاس بگذارد اما در نهایت مجبور است برای حفظ خود و بالا بردن سطح سواد امانت‌هایی که در اختیارش گذارده‌اند، به فکر تحصیل دانش و بالا بردن علمی خود باشد. در دانشگاه صداوسیما که بی‌تردید قدرتش از یکایک دانشگاه‌های کشور بالاتر است، همه ما شاگردانی هستیم که نیازمند دانستن و آموختنیم، اما نظام آموزشی را رسانه‌ها برای ما می‌نویسند.